

Tirsdag den 11. marts 2014

P7_TA(2014)0203

Aktindsigt for 2011-2013**Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2014 om aktindsigt (forretningsordenens artikel 104, stk. 7) for 2011-2013 (2013/2155(INI))**

(2017/C 378/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 1, 10 og 16 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 15 og 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 11 i TEU og institutionernes pligt til at opretholde en åben, gennemsigtig og løbende dialog med repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 41 (ret til god forvaltning) og artikel 42 (ret til aktindsigt),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1700/2003 af 22. september 2003 om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2011 om aktindsigt for 2009-2010 ⁽³⁾,
- der henviser til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol og Retten om aktindsigt og navnlig til Domstolens afgørelser i sagerne *Access Info Europe* (sag C-280/11 P), *Donau Chemie* (C-536/11), *IFAW mod Kommissionen* (C-135/11) ⁽⁴⁾, *My Travel* (C-506/08 P), *Turco* (de forenede sager C-39/05 P og C-52/05 P) og til Rettens afgørelser i sagerne *In 't Veld mod Rådet* (T-529/09), *Tyskland mod Kommissionen* (T-59/09), *EnBW mod Kommissionen* (T-344/08), *Sviluppo Globale* (T-6/10), *Internationaler Hilfsfonds* (T-300/10), *European Dynamics* (T-167/10), *Jordana* (T-161/04) og *CDC* (T-437/08),
- der henviser til Kommissionens forslag af 30. april 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (COM(2008)0229),
- der henviser til Kommissionens forslag af 20. marts 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (COM(2011)0137),
- der henviser til Europarådets konvention fra 2008 om aktindsigt i offentlige dokumenter,
- der henviser til årsrapporterne for 2011 og 2012 fra Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet om aktindsigt jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 1049/2001,
- der henviser til rammeaftalen fra 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen,

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 243 af 27.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 72.

⁽⁴⁾ Se *IFAW mod Kommissionen* (C-135/11 P), hvor det i punkt 75 anføres, at Retten, idet den ikke selv har undersøgt denne skrivelse, »ikke var i stand til konkret at vurdere, om aktindsigt i dette dokument gyldigt kunne afslås på grundlag af undtagelserne«.

Tirsdag den 11. marts 2014

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område,
 - der henviser til sine beslutninger af 12. september 2013 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2012 ⁽¹⁾ og 17. december 2009 om de forbedringer af retsreglerne om aktindsigt, der er nødvendige som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden (forordning (EF) nr. 1049/2001) ⁽²⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 104, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0148/2014),
- A. der henviser til, at Lissabontraktaten har været i kraft i fire år; der henviser til, at artikel 15 i TEUF opstiller de forfatningsmæssige rammer for åbenhed i EU-institutionerne og fastsætter den grundlæggende ret til aktindsigt i EU's institutioners, organers, kontorer og agenturers dokumenter for EU-borgere og enhver fysisk eller juridisk person, der er bosiddende i en medlemsstat; der henviser til, at denne ret bør udøves i overensstemmelse med de generelle principper og begrænsninger, der er fastsat i de forordninger, som Parlamentet og Rådet har vedtaget;
- B. der henviser til, at artikel 298 i TEUF indeholder bestemmelser om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning;
- C. der henviser til, at der som hovedregel bør være fuld adgang til lovgivningsmæssige dokumenter, og at undtagelser med hensyn til ikkelovgivningsmæssige dokumenter bør indskrænkes;
- D. der henviser til, at åbenhed er grundlæggende for en demokratisk europæisk union af borgere, der kan deltage fuldt ud i den demokratiske proces og udøve offentlig kontrol; der henviser til, at en åbenhed i forvaltningen tilgodeser borgernes interesser, styrker kampen mod korruption og øger legitimiteten af Unionens politiske system og lovgivning;
- E. der henviser til, at offentlighedens vidtgående aktindsigt er et vigtigt element i et levende demokrati;
- F. der henviser til, at borgere i et sundt demokrati ikke bør være afhængige af whistleblowere for at få sikret åbenhed omkring deres regerings beføjelser og aktiviteter;
- G. der henviser til, at borgerne har ret til at vide, hvordan beslutningsprocessen fungerer, hvordan deres repræsentanter agerer, og til at holde dem ansvarlige og vide, hvordan offentlige midler tildeles og bruges;
- H. der henviser til, at EU-lovgivningen om aktindsigt stadig ikke anvendes korrekt af Unionens administration; der henviser til, at undtagelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 anvendes rutinemæssigt af disse administrationer snarere end undtagelsesvist;
- I. der henviser til, at en institution, der nægter aktindsigt i et dokument, som den er blevet anmodet om at offentliggøre, ifølge retspraksis i princippet skal forklare, hvordan offentliggørelse af det pågældende dokument specifikt og reelt kan underminere den interesse, som beskyttes af undtagelsen — blandt dem, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 (se In 't Veld mod Rådet ⁽³⁾);
- J. der henviser til, at en specifik og forudsigelig trussel mod den pågældende interesse ikke kan skabes ved den blotte frygt for over for EU-borgere at offentliggøre divergerende holdninger mellem institutionerne angående retsgrundlaget for EU's internationale aktivitet og således for at skabe tvivl om denne aktivitets lovlighed (se In 't Veld mod Rådet ⁽⁴⁾);
- K. der henviser til, at seks ud af ti af Den Europæiske Ombudsmands topundersøgelser i 2012 angik gennemsigtighed;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0369.

⁽²⁾ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 12.

⁽³⁾ In 't Veld mod Rådet (T-529/09), punkt 19.

⁽⁴⁾ In 't Veld mod Rådet (T-529/09), punkt 75.

Tirsdag den 11. marts 2014

- L. der henviser til, at statistikken for anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 viser et fald i antallet af oprindelige begæringer i alle tre institutioner;
- M. der henviser til, at antallet af specificerede begærede dokumenter er faldet i Parlamentet (fra 1 666 i 2011 til 777 i 2012); der henviser til, at procentdelen af begæringer om uspecificerede dokumenter, f.eks. »alle dokumenter vedrørende ...«, er steget i Parlamentet (fra 35,5 % i 2011 til 53,5 % i 2012); der henviser til, at antallet af begærede dokumenter fra Rådet er faldet (fra 9 641 i 2011 til 6 166 i 2012) ⁽¹⁾;
- N. der henviser til, at de kvantitative data, der er præsenteret i årsberetningerne fra 2012 indikerer, at både Kommissionen (fra 12 % i 2011 til 17 % i 2012) og Rådet (fra 12 % i 2011 til 21 % i 2012) i stigende grad har nægtet aktindsigt, mens Parlamentet viser stabile tal for afslag på fuld aktindsigt (5 % i både 2011 og 2012);
- O. der henviser til, at Kommissionen fremviser en væsentlig stigning i antallet af genfremsatte begæringer (fra 165 i 2011 til 229 i 2012), hvilket resulterer i en lille stigning i fuldt reviderede afgørelser, et fald i delvist reviderede afgørelser og en stigning i bekræftede afgørelser, mens både Rådet og Parlamentet fremviser relativt stabile tal for genfremsatte begæringer (Rådet: fra 27 i 2011 til 23 i 2012, Parlamentet: fra fire i 2011 til seks i 2012);
- P. der henviser til, at en række begæringer resulterede i indgivelsen af klager hos Den Europæiske Ombudsmand (Kommissionen: fra ti i 2011 til 20 i 2012, Rådet: fra to i 2011 til fire i 2012, Parlamentet: en i både 2011 og 2012);
- Q. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand afsluttede en række klager i 2011 og 2012 med kritiske bemærkninger eller forslag om yderligere handling (Kommissionen: fra 10 ud af 18 i 2011 til 8 ud af 10 i 2012, Rådet: ingen oplysninger, Parlamentet: fra 0 ud af 0 i 2011 til en ud af en i 2012);
- R. der henviser til, at en række begæringer om aktindsigt har resulteret i sager, der indgives hos Retten eller appelleres til Domstolen (Kommissionen: fra 15 sager og tre appelsager i 2011 til 14 sager og en appelsag i 2012, Rådet: fra en sag og to appelsager i 2011 til en appelsag i 2012 ⁽²⁾, Parlamentet: ingen 2011 eller 2012);
- S. der henviser til, at Retten i det store og hele har afsagt dom til fordel for større gennemsigtighed og ellers i flere tilfælde har tilføjet afklaring af forordning (EF) nr. 1049/2001 (Kommissionen: fem ud af seks ⁽³⁾ i 2011 og fem ud af fem i 2012 ⁽⁴⁾, Rådet: en ud af en i 2011 (Access Info Europe, T-233/09) og en ud af fire i 2012 (In 't Veld, T-529/09), Parlamentet: en ud af to i 2011 ⁽⁵⁾ (Toland, T-471/08) og en ud af en i 2012 (Kathleen Egan og Margaret Hackett, T-190/10));
- T. der henviser til, at Domstolen i det store og hele har afsagt dom til fordel for større gennemsigtighed i følgende sager: Kommissionen: en ud af en i 2011 [My Travel, C-506/08] og en ud af tre i 2012 [IFAW, C-135/11 P] ⁽⁶⁾, Rådet og Parlamentet: ingen afgørelser i 2011 eller 2012;
- U. der henviser til, at Kommissionens, Rådets og Parlamentets årsberetninger ikke indeholder sammenlignelige statistiske oplysninger; der henviser til, at de tre institutioner ikke overholder de samme standarder for fuldstændighed ved præsentationen af statistikker;

⁽¹⁾ Kommissionen specificerer ikke antallet af begærede dokumenter. Antallet af oprindelige begæringer om Kommissionens dokumenter er 6 447 i 2011 og 6 014 i 2012.

⁽²⁾ Rådet mod In 't Veld (intervention fra Europa-Parlamentet til støtte for In 't Veld).

⁽³⁾ Sagerne Batchelor (T-362/08), IFAW II (T-250/08), Navigazione Libera del Golfo (T-109/05 og T-444/05), Jordana (T-161/04), CDC (T-437/08) og LPN (T-29/08).

⁽⁴⁾ Tyskland mod Kommissionen (T-59/09), EnBW mod Kommissionen (T-344/08), Sviluppo Globale (T-6/10), Internationaler Hilfsfonds (T-300/10), European Dynamics (T-167/10).

⁽⁵⁾ Den anden sag er Dennekamp (T-82/08), hvor Retten bekræftede Parlamentets afgørelse på grundlag af beskyttelsen af personoplysninger.

⁽⁶⁾ Se IFAW-sagen angående dokumenter, der kommer fra medlemsstat, og Rettens forpligtelse til at vurdere de pågældende dokumenter. Samt to andre sager med relation til fusionskontrolprocedurer, Agrofert (C-477/10 P) og Éditions Odile Jacob (C-404/10 P). Disse tre domstolsafgørelser er ikke beskrevet i Kommissionens årsberetning.

Tirsdag den 11. marts 2014

- V. der henviser til, at den begrundelse, der oftest er anført for undtagelser, er »hensynet til beskyttelse af beslutningsprocessen«, som Kommissionen og Rådet har anvendt efter oprindelige begæringer (Kommissionen: 17 % i 2011 og 20 % i 2012, Rådet: 41 % i både 2011 og 2012); der henviser til, at »beskyttelse af internationale forbindelser« var Rådets næstmest anvendte begrundelse; der henviser til, at for Parlamentets vedkommende var »beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet« den mest almindelige undtagelse;
- W. der henviser til, at det ikke er lykkedes for institutionerne at gennemføre artikel 15, stk. 2, og artikel 15, stk. 3, femte afsnit, i TEUF angående Europa-Parlamentets og Rådets forpligtelse til at mødes i offentlighed, når de overvejer et udkast til lovgivningsmæssig retsakt, og til at udgive dokumenterne i forbindelse med lovgivningsprocedurerne i henhold til de betingelser, der er fastsat i forordningerne, som er omhandlet i artikel 15, stk. 3, andet afsnit;
- X. der henviser til, at artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 indeholder en undtagelse for gennemsigtighed, »hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet«; der henviser til, at denne bestemmelse er dateret før Lissabontraktaten og skal bringes i overensstemmelse med artikel 15 i TEUF;
- Y. der henviser til, at Domstolens afgørelse i sagen Access Info Europe ⁽¹⁾ har bekræftet, at udgivelse af medlemsstaternes navne og deres forslag ikke skader beslutningsprocessen; der henviser til, at Retten i sine tidligere afgørelser i denne sag havde afsagt dom om, at borgernes udøvelse af deres demokratiske rettigheder nemlig forudsætter, at de i detaljer kan følge beslutningsprocessen;
- Z. der henviser til, at internationale aftaler har indvirkning på EU-lovgivningen; der henviser til, at relaterede dokumenter i princippet bør være offentlige uden at berøre retmæssige undtagelser; der henviser til, at anvendelsen af undtagelsen for beskyttelsen af internationale forbindelser er gældende som anført i punkt 19 i In 't Veld mod Rådet (T-529/09);
- AA. der henviser til, at trepartsforhandlinger mellem Kommissionen, Parlamentet og Rådet er med til at definere udarbejdelsen af EU-lovgivningen; der henviser til, at trepartsforhandlinger ikke er offentlige, og at dokumenter vedrørende uformelle trepartsforhandlinger, herunder dagsordener og sammenfattende rapporter, ikke som standard offentliggøres hverken for offentligheden eller Parlamentet, hvilket er i strid med artikel 15 i TEUF;
- AB. der henviser til, at dokumenter, der er udarbejdet eller besiddes af Rådets formandskab i forbindelse med dets arbejde i denne rolle, skal være tilgængelige ifølge EU's gennemsigtighedsregler;
- AC. der henviser til, at forhandlingerne om revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 har befundet sig i et dødvande; der henviser til, at det nye instrument skal sørge for væsentlig mere gennemsigtighed end status quo;
- AD. der henviser til, at anmodninger om møder for lukkede døre i Parlamentet i princippet bør behandles i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001; der henviser til, at sådanne anmodninger skal evalueres af Parlamentet fra sag til sag og ikke skal imødekommes automatisk;
- AE. der henviser til, at klassificeringen af dokumenter i fortrolighedsniveauer henhørende under anvendelsesområdet for rammeaftalen fra 2010 om forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen eller som »følsomme dokumenter« under artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 bør ske på grundlag af omhyggelig og specifik overvejelse; der henviser til, at overklassificering fører til unødvendig og disproportionsret hemmeligholdelse af dokumenter og til møder, der afholdes for lukkede døre uden tilstrækkelig begrundelse;
- AF. der henviser til, at gennemsigtighed stadig er hovedreglen, også i forhold til en kartelsamarbejdsordning; der henviser til, at et automatisk forbud mod offentliggørelse er et brud på reglen om gennemsigtighed som fastlagt i traktaterne; der henviser til, at hemmeligholdelse er undtagelsen og skal begrundes fra sag til sag af nationale dommere med hensyn til erstatningsøgsmål;

⁽¹⁾ Rådet mod Access Info Europe, sag C-280/11 P.

Tirsdag den 11. marts 2014

AG. der henviser til, at det anbefales, at der udarbejdes EU-retningslinjer som et nyttigt redskab for dommere; der henviser til, at sådanne retningslinjer skal skelne mellem virksomhedsdokumenter og kartelsager, som er i Kommissionens besiddelse;

Ret til aktindsigt

1. minder om, at åbenhed er hovedreglen, og at Lissabontraktaten fastsætter den grundlæggende ret til aktindsigt;
2. minder om, at der er behov for størst mulig aktindsigt for effektivt at give borgerne og civilsamfundet mulighed for at kommentere alle aspekter af EU's aktiviteter;
3. minder om, at gennemsigtighed øger offentlighedens tillid til EU's institutioner, idet borgerne får mulighed for at holde sig informeret og deltage i Unionens beslutningsproces og på denne måde bidrage til at gøre EU mere demokratisk;
4. minder om, at enhver afgørelse, der nægter aktindsigt, skal grundlægges på klare og nøje definerede juridiske undtagelser ledsaget af argumenteret og specifik begrundelse, der giver borgeren mulighed for at forstå afslaget på aktindsigt og for effektivt at gøre brug af de tilgængelige retsmidler;
5. minder om behovet for at skabe en passende balance mellem gennemsigtighed og databeskyttelse, således som dommen i sagen Bavarian Lager gjorde det klart, og understreger, at databeskyttelse ikke bør »misbruges«, navnlig ikke til at dække over interessekonflikter og utilbørlig påvirkning i EU's forvaltning og beslutningsprocesser; påpeger, at Domstolens dom i sagen Bavarian Lager er baseret på den aktuelle ordlyd i forordning (EF) nr. 1049/2001 og ikke er til hinder for, at ordlyden ændres, hvilket er tvingende nødvendigt, navnlig efter den klare proklamation i traktaterne og i chartret om grundlæggende rettigheder af retten til aktindsigt;
6. opfordrer institutioner, organer og agenturer til nøje at anvende forordning (EF) nr. 1049/2001 under fuld hensyntagen til retspraksis med relation dertil, og til at bringe deres eksisterende interne regler i overensstemmelse med forordningens bogstav og ånd, navnlig for så vidt angår frister for svar på anmodninger om aktindsigt, idet det skal sikres, at dette ikke fører til længere frister; opfordrer Rådet til at offentliggøre protokoller fra møderne i Rådets arbejdsgrupper, herunder, i lyset af sagen Access Info Europe, medlemsstaternes navne og deres forslag;
7. opfordrer institutioner, organer og agenturer til ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 nøje at vurdere mulighederne for delvis offentliggørelse af et dokument, en tabel, en grafik, et afsnit eller en sætning;
8. opfordrer EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer til at videreudvikle en mere proaktiv tilgang til gennemsigtighed ved at gøre så mange typer dokumenter som muligt offentligt tilgængelige på deres hjemmesider, herunder interne forvaltningsdokumenter, og medtage dem i deres offentlige registre; mener, at denne tilgang vil bidrage til at sikre effektiv gennemsigtighed samt til at undgå unødige retssager, som kan skabe unødvendige omkostninger og byrder for såvel institutionerne som borgerne;
9. opfordrer institutioner, organer og agenturer til fuldt ud at anvende artikel 11 i forordning (EF) nr. 1049/2001 og etablere offentlige dokumentregistre med klare og tilgængelige strukturer, gode søgefunktioner, regelmæssigt opdaterede oplysninger om nye udarbejdede og registrerede dokumenter, inklusion af henvisninger til ikkeoffentlige dokumenter, og, for at bistå offentlige brugere, brugervejledning om de typer dokumenter, der føres i et register;
10. opfordrer institutioner, organer og agenturer til systematisk og omgående at offentliggøre i deres dokumentregistre alle dokumenter, som ikke tidligere har været offentligt tilgængelige, og som offentliggøres via anmodninger om aktindsigt;
11. opfordrer administrationerne til at yde fuld angivelse af alle dokumenter, der er omfattet af en begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001, efter den oprindelige begæring;

Tirsdag den 11. marts 2014

12. understreger, at brug af Den Europæiske Ombudsmand udgør en værdifuld valgmulighed, når nægtelsen af aktindsigt er blevet bekræftet af den berørte administration; minder dog om, at der ikke findes midler til at håndhæve Ombudsmandens afgørelser;
13. understreger, at retssager medfører særdeles langvarige processer, risiko for høje og tilmed uoverkommelige udgifter og et usikkert udfald, der bliver en urimelig byrde for borgere, som ønsker at gøre indsigelse mod en afgørelse om at nægte (delvis) aktindsigt; understreger, at dette i praksis betyder, at der ikke findes effektive retsmidler mod et afslag på en begæring om aktindsigt i dokumenter;
14. opfordrer EU's institutioner, organer og agenturer til at vedtage hurtigere, mindre besværlige og mere tilgængelige procedurer for håndtering af klager over afslag på aktindsigt, så behovet for retssager reduceres, og der skabes en ægte gennemsigtighedskultur;
15. understreger, at de tre institutioners og organernes og agenturerens årsberetninger bør præsentere tallene i et sammenligneligt format, der f.eks. bør omfatte: antallet af begærede dokumenter, antallet af begæringer, antal dokumenter, der er givet (delvis) aktindsigt i, antal godkendte begæringer før og efter genfremsat begæring, og antallet af dokumenter, for hvilke Domstolen har bevilget aktindsigt, delvis aktindsigt eller nægtet aktindsigt;
16. opfordrer EU-institutionerne til at afholde sig fra at forlange, at modparten afholder omkostningerne i forbindelse med retssager, og til at sikre, at borgere ikke forhindres i at anfægte afgørelser på grund af manglende midler;
17. bemærker, at medlemsstaterne skal tilpasse sig til det nye regelsæt for gennemsigtighed, som er fastlagt i Lissabontraktaten og illustreret ved sagen Tyskland mod Kommissionen (T-59/09), hvor Tyskland modsatte sig offentliggørelsen af dokumenter med relation til et modtaget påkrav med påberåbelse af beskyttelsen af offentlighedens interesser i forbindelse med »internationale forbindelser«, og hvor Retten afgjorde, at »internationale forbindelser« skal opfattes som en term i EU-lovgivningen og derfor ikke gælder for kommunikationer mellem Kommissionen og en medlemsstat;
18. opfordrer EU-institutionerne til at forbedre deres svartid på begæringer om aktindsigt og genfremsatte begæringer;
19. vedtager at undersøge, hvordan drøftelserne i Parlamentets Præsidium og Formandskonference kan gøres mere gennemsigtige, bl.a. ved at føre detaljerede protokoller og offentliggøre disse;

Revision af forordning (EF) nr. 1049/2001

20. udtrykker sin skuffelse over, at der ikke er sket fremskridt siden december 2011, hvor Parlamentet vedtog sin holdning ved førstebehandlingen af revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001, eftersom Rådet og Kommissionen tilsyneladende ikke er klar til at indgå i realitetsforhandlinger; opfordrer derfor Rådet til langt om længe at fremskynde revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001, opfordrer Rådet og Parlamentet til at blive enige om et nyt instrument, der sikrer væsentlig større gennemsigtighed, herunder en effektiv gennemførelse af artikel 15 i TEUF;
21. opfordrer alle EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer til at anvende forordning (EF) nr. 1049/2001 således, at der sikres en logisk sammenhæng med Århuskonventionen; støtter fuldt ud Det Europæiske Lægemiddelagenturs politik med at offentliggøre rapporter om kliniske forsøg med lægemidler på det europæiske marked efter anmodning, så snart beslutningsprocessen for en ansøgning om europæisk markedsføringstilladelse er afsluttet; understreger, at enhver revision af forordning (EF) nr. 1049/2001 fuldt ud bør overholde Århuskonventionen og definere enhver undtagelse i fuld overensstemmelse med denne;
22. anbefaler, at hver EU-institution eller hvert EU-organ i sin forvaltningsstruktur udpeger en åbenhedsansvarlig, der skal være ansvarlig for overholdelse og for at forbedre praksisser;
23. opfordrer alle institutionerne til at evaluere og, hvor det er nødvendigt, revidere deres interne ordninger til rapportering af forseelser, og opfordrer til beskyttelse af whistleblowere; opfordrer især Kommissionen til at orientere Parlamentet om sine erfaringer med de nye whistleblowerregler for EU-personale, som blev vedtaget i 2012, og gennemførelsesforanstaltningerne for dem; opfordrer Kommissionen til at stille forslag til beskyttelse af whistleblowers ikke kun moralsk, men også finansielt, for bedre at beskytte og støtte whistleblowers som en del af det demokratiske system;

Tirsdag den 11. marts 2014

Rapportering

24. opfordrer EU's institutioner, organer og agenturer til at harmonisere deres årsberetninger om aktindsigt og til at præsentere statistikker, der ligner hinanden, i en sammenlignelig form og i det omfang, der i størst mulig grad er komplet og inklusivt (f.eks. i tabeller i bilaget, der giver mulighed for direkte sammenligning);
25. opfordrer EU's institutioner, organer og agenturer til at vedtage de anbefalinger, som Parlamentet har fremlagt i sin tidligere forordning om aktindsigt;
26. opfordrer EU's institutioner til i deres årlige beretninger om åbenhed at medtage et svar på Parlamentets anbefalinger;

Lovgivningsmæssige dokumenter

27. opfordrer Kommissionen til at udvide åbenheden i forbindelse med ekspertgrupper og komitologigrupper ved at afholde deres møder offentligt og offentliggøre ansættelsesproceduren for medlemmer samt oplysninger angående medlemskab, procedurer, dokumenter inkluderet i overvejelser, afstemninger, afgørelser og mødeprotokoller, alt sammen online i et standardformat; understreger, at medlemmer af ekspertgrupper og komitologigrupper på forhånd skal oplyse, hvis de har en personlig interesse i de diskuterede emner; opfordrer Kommissionen til at forbedre og fuldt ud gennemføre interne retningslinjer for alle generaldirektorater vedrørende rekrutteringsproceduren (vedrørende bl.a. afbalanceret sammensætning, interessekonflikter og offentlige udbud) og regler for godtgørelse, og til at aflægge rapport om dette spørgsmål ikke kun i den årlige rapport om aktindsigt, men også i generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapport; opfordrer Kommissionen til navnlig at rapportere om ekspertgruppen vedrørende det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab;
28. opfordrer Kommissionen, Rådet og Parlamentet til at sikre den større åbenhed omkring uformelle trepartsforhandlinger ved som standard at afholde møderne offentligt og udgive dokumentationen, herunder kalendere, dagsordener, protokoller, gennemgåede dokumenter, ændringsforslag, afgørelser, oplysninger om medlemsstaternes delegationer og deres holdninger og protokoller, i et standardiseret og lettilgængeligt onlinemiljø uden at berøre undtagelserne i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001;
29. erindrer om, at artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 om følsomme dokumenter er et kompromis, der ikke længere afspejler de nye konstitutionelle og retlige forpligtelser, som har været gældende siden Lissabontraktatens ikrafttrædelse;
30. opfordrer EU's institutioner, organer og agenturer til at offentliggøre ajourførte oplysninger om antallet af deres klassificerede dokumenter i henhold til deres klassificering;

Klassificering af dokumenter

31. opfordrer Kommissionen til at foreslå en forordning, der fastsætter klare regler og kriterier for klassificeringen af dokumenter af EU's institutioner, organer og agenturer;
32. opfordrer institutionerne til at vurdere og begrunde anmodninger om møder for lukkede døre i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001;
33. opfordrer Unionens institutioner til at oprette en uafhængig tilsynsmyndighed i EU for klassificeringen af dokumenter og behandlingen af ansøgninger om afholdelse af møder for lukkede døre;

Finansielle oplysninger

34. opfordrer institutionerne til at offentliggøre dokumenter vedrørende EU's budget, gennemførelsen af det og modtagerne af EU-midler og -støtte, og til at gøre dem tilgængelige for borgerne, og understreger, at sådanne dokumenter også skal være tilgængelige via et særligt websted og en særlig database til fremme af finansiel gennemsigtighed i Unionen;

Internationale forhandlinger

35. udtrykker bekymring over den rutinemæssige anvendelse af undtagelsen for beskyttelsen af internationale forbindelser som begrundelse for klassificeringen af dokumenter;

Tirsdag den 11. marts 2014

36. minder om, at en institution, der nægter aktindsigt i et dokument, som den er blevet anmodet om at offentliggøre, ifølge retspraksis i princippet skal forklare, hvordan offentliggørelse af det pågældende dokument specifikt og reelt kan underminere den offentlige interesse med hensyn til internationale forbindelser;

37. understreger, at dette på trods af disse principper stadig ikke er gennemført i praksis, som det fremgår af Rettens afgørelse i sag T-529/09 (In 't Veld mod Rådet) angående Rådets afvisning af aktindsigt i en udtalelse fra sin juridiske tjeneste om TFTP-aftalen mellem EU og USA;

Udtalelser fra en juridisk tjeneste

38. understreger, at udtalelser fra institutionernes juridiske tjenester i princippet skal offentliggøres som understreget af Rettens afgørelse i Turco, at »Formålet med forordning (EF) nr. 1049/2001 er, som det er anført i forordningens fjerde betragtning og artikel 1, at give offentligheden den videst mulige ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter«⁽¹⁾;

39. minder om, at den berørte institution, før det vurderes, om undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, om beskyttelse af juridisk rådgivning er gældende, skal sikre sig, at dokumentet, som den bliver bedt om at offentliggøre, reelt vedrører juridisk rådgivning, og i givet fald skal den afgøre, hvilke dele der faktisk er berørt og således kan være dækket af undtagelsen (Turco, punkt 38);

40. opfordrer institutionerne til at overholde Turco-dommen om udtalelser fra juridiske tjenester udarbejdet inden for rammerne af lovgivningsprocessen, der fastslog, at det netop er »åbenhed på dette punkt, som vil bidrage til at give institutionerne større legitimitet i unionsborgernes øjne og til at styrke borgernes tillid til institutionerne ved at muliggøre en åben debat af de forskellige synspunkter«, og at det således snarere er »manglen på information og debat, som kan skabe tvivl hos borgerne, ikke blot hvad angår lovligheden af en bestemt foranstaltning, men også hvad angår beslutningsprocedurens legitimitet som helhed«⁽²⁾;

41. understreger, at som det blev fastslået i sagen In 't Veld mod Rådet (T-529/09)⁽³⁾, kan en specifik og forudsigelig trussel mod den pågældende interesse ikke skabes ved den blotte frygt for over for EU-borgere at offentliggøre divergerende holdninger mellem institutionerne angående retsgrundlaget for EU's internationale aktivitet og således for at skabe tvivl om denne aktivitets lovlighed;

Bødenedsættelse i kartelsager

42. understreger, at Domstolen har afsagt kendelsen i sag C-536/11, punkt 43, at »hver anmodning om aktindsigt til [kartelsagen] skal bedømmes fra sag til sag [af de nationale retsinstanser] under hensyntagen til alle de relevante faktorer i sagen«;

o

o o

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Europarådet.

⁽¹⁾ De forenede sager Sverige og Turco mod Rådet og Kommissionen (C-39/05 P og C-52/05 P), punkt 35.

⁽²⁾ De forenede sager Sverige og Turco mod Rådet og Kommissionen (C-39/05 P og C-52/05 P), punkt 59.

⁽³⁾ In 't Veld mod Rådet (T-529/09), punkt 75.